

Publicerad 2021-09-27 04:41 av Black raven

Skoningslösa försvunna timmar

Känner höstbrisen.

I rådjurets famn dimman avtar.

Varje blå årtag.

Försvinner i nattens motljus.

Där vingklippta lejon strövar.

Igenom snö av is.

Inte desto mindre.

Anar berguvens sorgsna snökvarts.

Vilken närhet skadar mest.

Den som inte känner.

Eller den som känner för mycket.

När tårar rinner.

De får göra det.

Utan att vidröras.

Den törstande hud.

Som drunknar i sig själv.

När tystnaden ser på.

Jag smeker.

Din innersta supernova.

Den som glittrar.

I sitt eget sagoslott.

Långt ifrån diamanter.

Den perfekt skurna verkligheten.

Tornar upp sig på strå.

Blunda du stjärnfall.

Vintern jagar bort skogsduvans rädslor.

Den gryning i pärlugglans sken.

Där drömmen så småningom återvänder.

Jag somnar om.

Med öppna ögon.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten